

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΙΣΜΟΥ

ΛΑΜΠΡΟΥ ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου – Καθηγητού

Φαίνεται ότι είναι ουτοπιστές όλοι εκείνοι οι οποίοι πιστεύουν ότι ο σύγχρονος παπισμός «άλλαξε πρόσωπο» και δεν έχει πια σχέση με τον «παλαιό» παπισμό. Συμφωνούμε ότι άλλαξε και αλλάζει συνεχώς πρόσωπο, αλλά η κάθε αλλαγή γίνεται δυστυχώς προς το χειρότερο. Απόδειξη αυτού η πρόσφατη απάλειψη από το μακρόσυρτο τίτλο του πάπα (και) ως **«Πατριάρχη της Δύσεως»**. Ο υπόλοιπος τίτλος έχει ως εξής: **«Επίσκοπος Ρώμης. Τοποτηρητής του Ιησού Χριστού επί της γης. Διάδοχος του Πρίγκιπα των Αποστόλων Πέτρου. Άκρος Αρχιερέας της Παγκόσμιας Εκκλησίας. Πριμάτος της Ιταλίας. Αρχιεπίσκοπος και Μητροπολίτης της Ρώμης. Δούλος των Δούλων του Θεού»!**

Όπως δημοσιεύθηκε στον ημερήσιο τύπο (εφημερίδα Το Βήμα, 26-3-2006), ο πάπας Βενέδικτος ο ΙΣΤ΄ αφαίρεσε πρόσφατα τον τίτλο **«Πατριάρχης της Δύσεως»** ύστερα από χίλια τριακόσια σαράντα δύο χρόνια, τον οποίο είχε προσδώσει στον τίτλο του επισκόπου Ρώμης ο πάπας Θεόδωρος το 664 μ.Χ. Στην ουσία όμως κατάργησε μια παράδοση δύο χιλιάδων ετών, σύμφωνα με την οποία ο επίσκοπος Ρώμης ήταν ανέκαθεν ο πατριάρχης των Χριστιανών της Δυτικής Οικουμένης, δηλαδή του Δυτικού Ρωμαϊκού Κράτους και μάλιστα κατείχε το λεγόμενο **«Πρωτείο της Αγάπης»** ήτοι την τιμητική (μόνο) πρωτοπορία στη ζωή της Εκκλησίας. Κατεδάφισε τον αρχέγονο θεσμό της λεγόμενης Πενταρχίας, ήτοι του θεσμού των αρχαίων και σεβάσμιων Πατριαρχείων της αρχαίας Εκκλησίας, των οποίων όρισαν τη δικαιοδοσία οι άγιες Οικουμενικές Σύνοδοι

Το γεγονός αυτό προκάλεσε αίσθηση, αμηχανία και σοβαρά ερωτήματα, όχι μόνο στους ορθοδόξους επισκόπους και θεολόγους της Ανατολής, αλλά και σε αυτούς τους ίδιους τους Ρωμαιοκαθολικούς θεολόγους. Προσπαθούν να ερμηνεύσουν το σκοπό της απαλείψεως από τον νέο πάπα, ο οποίος ομολογουμένως χαρακτηρίζεται ως εσωστρεφής και μέγας διπλωμάτης. Κάποιοι έσπευσαν να ερμηνεύσουν το γεγονός ως «αρχή περιορισμού των αναχρονιστικών τίτλων», οι οποίοι όντως δεν έχουν θέση στη σύγχρονη πραγματικότητα, σ' Ανατολή και Δύση... Φυσικά σφάλουν,

διότι αν είχε αυτό ως σκοπό ο ηγέτης του Βατικανού θα αφαιρούσε εκείνα τα απαράδεκτα, αντιχριστιανικά και εντελώς ανιστόρητα όπως «**Τοποτηρητής του Ιησού Χριστού επί της γης**» και «**Διάδοχος του Πρίγκιπα των Αποστόλων Πέτρου**». Κάποιοι άλλοι, κυρίως Ρωμαιοκαθολικοί, ερμήνευσαν το γεγονός ως συγχρονισμό με τη σημερινή έννοια της Δύσεως, όχι ως γεωγραφική έννοια, αλλά ως πολιτιστική. Ούτε και αυτό μπορεί να γίνει δεκτό διότι και σήμερα μιλάμε για την όπου γης «Δυτική Χριστιανοσύνη». Έστω αυτός Πατριάρχης αυτών των χριστιανών.

Σοβαροί ορθόδοξοι μελετητές, οι οποίοι γνωρίζουν καλά την τακτική και την πολιτική του κράτους του Βατικανού, βλέπουν ολοφάνερα προσπάθεια εδραίωσης έτι περισσότερο της παγκόσμιας θρησκευτικής κυριαρχίας του παπικού θεσμού. Ο τίτλος «**Πατριάρχης της Δύσεως**», που δόθηκε σε αυτόν από την αρχαία αδιαίρετη Εκκλησία, σαφώς περιορίζει τις κοσμοκρατορικές βλέψεις του πάπα και ταυτόχρονα αναγνωρίζει την ύπαρξη και άλλων Πατριαρχών σε άλλες γεωγραφικές περιοχές του κόσμου.

Συμφωνούμε απόλυτα με αυτή την άποψη. Ο τίτλος «**Πατριάρχης της Δύσεως**» ήταν μια αντίφαση με τους υπόλοιπους τίτλους, οι οποίοι μαρτυρούν ξεκάθαρα την υποταγή ολοκλήρου της ανθρωπότητας στην παπική εξουσία. Λεπτομερής μελέτη της ανακοινώσεως του Βατικανού, για να διασκεδάσει τις αντιδράσεις των Ορθοδόξων, αποδεικνύει κατά τρόπο σαφή την αμετάκλητη πρόθεση της «**Αγίας Έδρας**» να κάνει όλες εκείνες τις κινήσεις ώστε να εδραιωθεί παγκοσμίως ως η μόνη πνευματική αρχή, τουλάχιστον στον χριστιανικό κόσμο. Δεν κάνει τίποτε άλλο από το να υλοποιεί το δόγμα του Βατικανού ότι ο πάπας (πρέπει να) κυβερνά τον κόσμο για λογαριασμό του Χριστού!

Ο νέος γερμανικής καταγωγής πάπας Ιωσήφ Ράτσιγκερ, σε αντίθεση σε ότι πιστεύουν κάποιοι, ίσως αποδειχθεί ως ένας από τους πιο σκληρούς υποστηρικτές των κοσμοκρατορικών βλέψεων του παπικού θεσμού. Φοβούμαστε ότι θα απογοητευτούν σύντομα οι θιασώτες της απόψεως, ότι ο νέος πάπας θα «κάνει τολμηρά βήματα για την ενότητα του χριστιανικού κόσμου». Όσοι έχουμε μελετήσει σε βάθος το πρόβλημα «παπισμός» γνωρίζουμε ότι ο παπικός θεσμός, με όλα τα παρεπόμενά του, αποτελεί τη σπονδυλική στήλη και το μόνο συνδετικό δεσμό της λεγόμενης ρωμαιοκαθολικής

εκκλησίας. Αν ο πάπας αποφασίσει να ξαναγίνει επίσκοπος Ρώμης, ήτοι Πατριάρχης της Δύσεως και αποποιηθεί όλες τις άλλες παρείσακτες και σαφώς αντιχριστιανικές ιδιότητες, θα καταρρεύσει αυτόματα σαν χάρτινος πύργος ολόκληρο το θεσμικό οικοδόμημα του παπισμού, σύμφωνα με ρήση ορθόδοξου διαπρεπούς καθηγητού.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο θεσμός του Επισκόπου Ρώμης, δηλαδή του Πατριάρχη της Δύσεως, τον οποίο, όπως είπαμε, απάλειψε προκλητικά ο σημερινός πάπας, βρίσκεται από τον 11^ο αιώνα σε ομηρία του φράγκου πολιτικού μονάρχη του παπικού υπερκράτους. Ο εκάστοτε πάπας δεν το κρύβει ότι ενσαρκώνει όλες τις εξουσίες του κόσμου, ως **Vicarius Christi**, ως αντιπρόσωπος του Χριστού επί της γης, ο οποίος συγκεντρώνει όλες τις εξουσίες στο πρόσωπό του. Απόδειξη αυτού το γεγονός ότι δεν έχει αποβληθεί ποτέ ως τώρα η πρακτική του μεσαιωνικού παπισμού να εγχειρίζει πολιτικές εξουσίες σε βασιλείς και αυτοκράτορες της Δύσεως, οι οποίοι κυβερνούσαν για λογαριασμό του. Η επισκοπική ιδιότητα είναι μια από τις πολλές ιδιότητες και εξουσίες, προφανώς υποδεέστερη των άλλων, που ενσαρκώνει ο πάπας στο λεγόμενο **«Κράτος του Θεού»**, το οποίο κυβερνά ισόβια και απόλυτα μοναρχικά. Αν δεν θεωρήσουμε τον πάπα περιβεβλημένο με την πραγματική του πολυποίκιλη ιδιότητα και πρωτίστως ως πολιτικό άρχοντα, δεν θα μπορούσαμε ποτέ να καταλάβουμε το μέγεθος του προβλήματος στο Πατριαρχείο της Δύσεως. Αν θεωρούμε τον πάπα εσφαλμένα μόνο ως επίσκοπο Ρώμης και Πατριάρχη της Δύσεως, και παραβλέπουμε τις άλλες πρώτιστες ιδιότητές του, τότε μάταια θα συμμετέχουμε σε ανιαρούς και ατέρμονους θεολογικούς διαλόγους και εσαεί θα περιμένουμε την περιπόθητη ένωση, η οποία νοείται από τους παπικούς ως υποταγή στον παπικό θεσμό, διότι κατ' αυτούς εμείς οι ορθόδοξοι **«είμαστε σχισματικοί και αποκομμένοι από την αληθινή Εκκλησία του Χριστού»**, της οποίας κεφαλή είναι ο **«τοποτηρητής του Ιησού Χριστού επί της γης και ο διάδοχος του Πρίγκιπα των Αποστόλων Πέτρου»**, ο πάπας!

Εν κατακλείδι φρονούμε ότι η νέα αυτή ενέργεια είναι μια ακόμη καλά προγραμματισμένη και προκλητική καινοτομία, η οποία έχει ως στόχο την de facto αναγνώριση του πάπα ως παγκόσμιου πνευματικού (και όχι μόνο) ηγέτη. Φαίνεται ότι ο νέος πάπας

ενσαρκώνει κάλλιστα αυτό το αντιχριστιανικό παπικό ιδεώδες και είναι αποφασισμένος να το πραγματοποιήσει. Προκαλούμε τον κ. Βενέδικτο, αν θέλει πραγματικά την ένωση των Εκκλησιών, να αποβάλλει όλους τους άλλους τίτλους (και φυσικά τις μύριες παπικές κακοδοξίες) και να επαναφέρει μόνο τον αρχαίο τίτλο του **«Πατριάρχη της Δύσεως»**, που του έδωσε η Οικουμενική Εκκλησία, προκειμένου να πιστέψουμε στις αγαθές προθέσεις του και τότε εμείς θα του δώσουμε τον αρχέγονο και άκρως χριστιανικό και τιμητικό τίτλο του **«Προκαθημένου της Αγάπης»**. Εμπρός λοιπόν «άγιε πατέρα»....

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΒΥΡΩΝΕΣ